

Konverzivnost je významový vztah mezi lexémy (resp. mezi jinými typy jazykových výrazů), který bývá co do své příslušnosti k systému jazyka v různých jazykových teoriích odlišně hodnocen. Neformálně jsou za konverzivní považovány takové výrazy, které "označují stejnou situaci pokaždé z jiné perspektivy" jako např. slovesa dát - dostat, prodat - koupit, půjčt - půjčit si, vyhrát - prohrát nebo substantiva vítězství - porážka.

V této práci je konverzivnost pojata coby typ významového vztahu, který je jazykovému systému inherentní, a tudíž má být zahrnut do úplného teoretického popisu jazyka. Toto stanovisko, které vychází z více méně intuitivního pozorování vlastností konverzivních lexémů a jejich srovnání s lexémy jinými, se autorka snaží podepřít důsledným popisem povahy konverzivního významového vztahu v rámci formálně budované teorie Funkčního generativního popisu (FGP). Tento úkol je nezbytně spojen s jistými úpravami (rozšířením) terminologického rámce FGP, neboť v dané teorii dosud nebyla podrobněji zpracována oblast lexikální sémantiky. Při budování pojmového aparátu potřebného pro popis těch aspektů konverzivnosti, které se týkají lexikální sémantiky, se autorka inspiruje jednak sémantickou teorií Modelu Smysl <::: > Text, jednak výsledky práce českých lingvistů, kteří se již popisem sémantiky větných predikátů zabývali (zvl. Daneš, Hlavsa, Grepl, Karlík, Štícha). Mezi klíčové úpravy, které jsou do terminologického rámce FGP vneseny, patří (1) rozlišení situační (nociální, "substanciální") a strukturní (gramatické) části významu jazykového výrazu; (2) zavedení pojmu kognitivní role účastníka jazykově strukturované situace, který slouží ke schematickému zápisu situačního významu predikátu; a některé další pojmy. V rozšířeném terminologickém rámci FGP je pak konverzivnost chápána jako vztah založený na totožnosti situačního významu výrazů při specifické odlišnosti jejich významu strukturního.